

1905

PLANINSKO DRUŠTVO

Lisca

SEVNICA-KRŠKO

1995

Če že morate v svojih mislih čas meriti z dobami,
naj vsaka doba zajame vse druge dobe,
naj danes objame preteklost s spominom
in bodočnost s hrepenenjem.

(K. Gibran)

Naših 90 let

PLANINSKO DRUŠTVO

Lisca

SEVNICA-KRŠKO

1905 • 1995

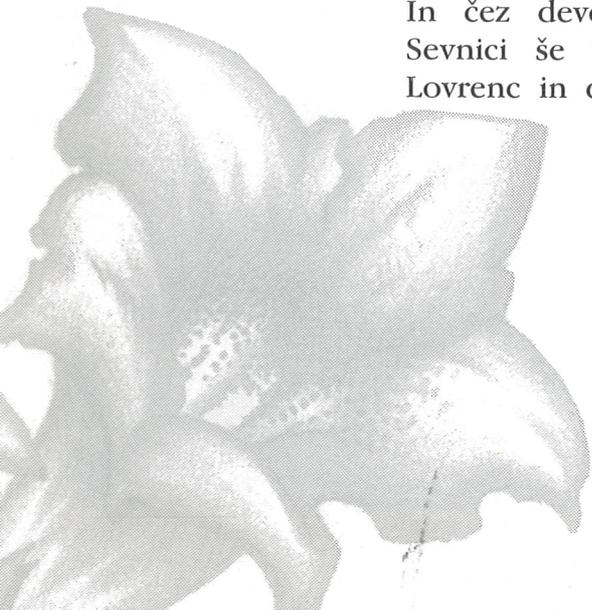
90 let

je lepa doba. Če neko društvo deluje toliko časa, potem lahko rečemo, da dela dobro, da združuje ljudi, ki živijo z društvom in jim ni žal nobene ure, porabljene za delo v njem. In plačilo? Izleti v gore, v potu dosežen vrh, prijatelji, pesem, ki se v najlepših trenutkih vzpne iz grl. Mar ni to največje plačilo?

A devetdesete obletnice delovanja Planinskega društva Lisca Sevnica-Krško letos ne bi proslavljali, če ne bi na začetku tega stoletja srčni, pogumni ljudje, med katere spada tudi Blaž Jurko, ustanovili Posavsko podružnico Slovenskega planinskega društva, katere naslednik je naše društvo, in se s tem postavili po robu tistim, ki so hoteli ponemčiti našo deželo in ljudi. Na slovenskih vrhovih so postavljali koče; leta 1902 je zrasla tudi prva koča na Lisci. Danes se imenuje po človeku, ki jo je s tolikšno ljubeznijo postavil - po Blažu Jurku.

Veliko ljudi je v teh dolgih letih s svojim delom vtisnilo pečat društvu, Sevnici in njeni okolici. Danes imamo na Lisci poleg Jurkove koče še Tončkov dom, rastišče encijana na Lovrencu je zaščiteno, v PD Lisca je vključenih približno 700 članov, za katere društvo organizira izlete in taborjenja v naših in tujih gorah. Kaj lahko še storimo? Ohranimo to, kar so ustvarili in nam zapustili naši predhodniki. Toliko lepote skriva naša bližnja in daljna okolica. Zakaj jih ne bi občudovali, ne da bi jih uničili? Pokažimo jih še drugim in jih s svojim zgledom naučimo spoštovati našo čudovito naravo.

In čez devetdeset let bomo lahko planinci v Sevnici še vedno z veseljem obiskovali Lisco, Lovrenc in druge lepe kraje...

Blaž Jurko pred svojo kočo (zgrajena l. 1902).

PRAŽENJAK NA LISCI

V tistem času je na vrhu Lisce stala moja imenitna lovska koč, kjer sem pre-mnogokrat sam prebil po več dni in noči sredi prelepe prirode.

Nekoč so se oglasili pri meni na Razboru trije gospodje z dvema gospema, ki bi radi bili na Lisci postreženi, seveda. Preskrbel sem mesa, jajc, kruha, vina, kave, čaja, žganjice in še marsičesa. Ko sem nosil težki tovor na goro, sem se prav pošteno potil.

Tik pred mrakom je dospela gospoda, zakurili smo v koč, da ne bi zeblo dam. Zelo občutljivi sta namreč bili dami. Silno sta si želeli, da bi večerjali praženjak (pečenjak ali šmaren). Nič drugega jima ni hotelo dišati. Rad bi jima bil ustregel, toda siromak nisem imel sklede, da bi bil mogel umesti zaželjeno jed. Pa se mi je slednič zasvetilo v glavi.

Vso družbo sem pregovoril, da je šla na rob skalovja občudovat širni razgled po pokrajini, bajno obsijani z mesečino. Moral sem zdaj hiteti. Smelo sem vzel nočno posodo, strl pet jajc, dodal mleka in jajc in pričel zmes tepsti. Primešal sem soli in sladkorja tri deke, ter stvar pretepal, da bi se lepo vlekla, kakor to ukazuje Dobra kuharica. Vse to sem stresel v ponev, ki je v njej zabel že cvrčala močno, in sem mešal in obračal, da je dišalo na vse pretege lepo. Še solatice sem pripravil s česnom in oljem, nato sem poklical gospodo in večerjo postavil na mizo.

Gospodje in gospe so jedli, da je bilo veselje. Najbolj jih je navdušil praženjak, ki

je kaj kmalu izginil docela. Zelo so me hvalili, da kuham kakor diplomirana kuharica. Nežno sta se mi nasmihali dami iz hvaležnosti, da sem uslišal njune kaprice. Polaskan sem se muzal, vedoč, da pride na tem svetu pač vse na dan. In res!

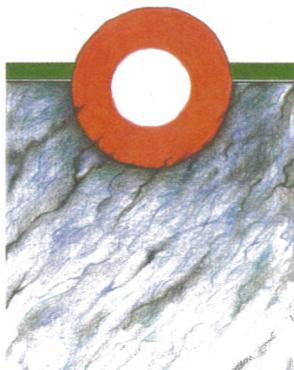
Še preden se mi je ponudila prilika, da bi bil mogel neopažen umiti rabljeno posodo, ki sem v njej pripravljaj zmes, sta dami pričeli stikati okrog štedilnika in omare z jestvinami. In nekje sta iztaknili izdajalsko posodo, še pomazano s sledovi surovega praženjaka.

Krik, tanek in nenaden, da nam je vsem sapo vzelo. Prihiteli smo preplašeni na pomoč. Kaj smo videli!

Obe dami sta se zvijali na tleh ležeči, kakor bi bili zaužili zastrupljeno jed. Trudili sta se, da bi vsebino svojih želodcev zopet obelodanili, ali zaman sta si dregali v goltanec. Ni se jima hotelo posrečiti. Kričaje sta kazali na preklicano posodo, meni pa sta metali zdaj najstrupenejše poglede in prav izbrane besede.

Končno pa smo se vendarle spet pomirili. Moral sem pač svečano priseči, da zloglasna posoda še ni bila nikdar poslužila svojemu pravemu namenu, da sem jo kupil šele prejšnji dan. Ali vendar je nekaj zamere še ostalo kjub smehu in šalam, ki smo jih razdirali še dalje.

Nesrečni praženjak na Lisci!

IZGRADNJA IN UPRAVLJANJE PLANINSKIH KOČ IN DOMOV NA LISCI

L.1932 - otvoritev novega planinskega doma na Lisci. Gradnjo vodil načelnik podružnice Alojz Baša.

Od 1945. do 1948. leta - obnovljena Jurkova koča na Lisci (l.1944 požgana). Delo vodila Tonček Čebular in Jože Košorok.

L.1952 - otvoritev Tončkovega doma na Lisci. Zrasel na temeljih bivšega planinskega doma. Gradnjo vodil in organiziral Tonček Čebular, po katerem je dom poimenovan.

L.1970 - otvoritev obnovljenega Tončkovega doma na Lisci. Gradnjo financirala in organizirala Konfekcija Lisca Sevnica pod vodstvom direktorja Vinka Božiča.

L.1972 - obnovljena Jurkova koča na Lisci. Gradnjo vodil Lojze Motore.

L.1985 - otvoritev prizidka k Jurkovi koči. Gradnjo vodil Vinko Šeško.

UPRAVNIKI PLANINSKIH DOMOV NA LISCI

Po znanih podatkih so bili planinski domovi na Lisci včasih delno, pozneje pa stalno oskrbovani. Za oskrbo so skrbeli:

Jurkova koča	1902 - 1914	Blaž Jurko
	1914 - 1921	člani Posavske pl. podružnice in Blaž Jurko
Jurko	1921 - 1932	člani Posavske pl. podružnice in Blaž Jurko
Planinski dom	1932 - 1942	Ivanka Škrab iz Loke
Planinski dom	1942 - 1948	neoskrbovan, med vojno požgan
Jurkova koča	1948 - 1949	Lojze in Štefka Racman
Jurkova koča	1949 - 1952	Johan in Elza Štrbenc
Tončkov dom	1952 - 1958	
Tončkov dom	1958 - 1978	Pavle in Marjanka Stergar
Tončkov dom	1978 - 1983	Mladen Janjič
Tončkov dom	1983 - 1988	Marjanka Stergar
Tončkov dom	1988 - 1993	Tone in Milena Vidmar
Tončkov dom	1993 -	Gostinsko podjetje Sevnica

Od 1.1972 je Jurkova koča oskrbovana po potrebi v režiji članov Upravnega odbora društva.

Lojze MOTORE

UPRAVNA ODBORA IZPRED LET

POHODNI TABORI V NAŠEM DRUŠTVU

Že zelo zgodaj smo se v društvu odločili, da pogledamo, kakšne so gore pri bližnjih in daljnjih sosedih. Tako smo že davnega 1.1966 odšli na osemdnevni avtobusni izlet v Avstrijo, Švico in Italijo. Bilo nas je petindvajset, vodila pa nas je gospa Marija Kostanjšek iz Maribora.

Naš prvi cilj je bil Grossglockner v Avstriji. Vzpon nam je preprečil novozapadli sneg, saj ga je bilo na višini 2500 m kar pol metra. Pot nas je nato vodila v Švico. Osem se nas je povzpelo na 3912 m visok Piz Paly na švicarsko-italijanski meji. V Italiji smo želeli osvojiti Ortler, vendar nam je to preprečilo slabo vreme. Odpeljali smo se v Cortino in sanjali o Monte Cristalu. Zaradi slabega vremena smo si od blizu ogledali le Tri Cine in se vrnili domov.

Prenočevali smo v šotorih, hrano pa smo si v glavnem pogrevali na plinskih bombicah. Vse potrebno smo vozili s seboj v avtobusu. Tak način potujočega taborjenja smo pozneje poimenovali pohodni tabor.

Ti tabori so bili sprva namenjeni vsem članom društva, kasneje pa smo začeli organizirati posebne tabore za mladino. Pohodni tabori so zdaj namenjeni starejšim planincem.

Od prvega tabora 1.1966 se jih je do danes zvrstilo še devetnajst:

Visoke Tatre I, Chamonix I, Durmitor I, Grossglockner, Chamonix II, Šar planina, Zadnjica, Bohinj, Zelengora, Rila in Olimp, Krnsko jezero, Durmitor II, Bioč, Visoke Tatre II, Čvrstica in Prenj, Krkonoši in Češki raj, Marmolada (Dolomiti), Dachstein in Zillertal, Chamonix III (24 članov osvojilo Mont Blanc).

Skupno smo v te čudovite tabore popeljali kar 565 udeležencev. Videli smo veliko novih dežel, občudovali njihov gorski svet, skovali veliko novih prijateljskih vezi. Marsikaj smo se tudi naučili. Vse tabore smo načrtovali in izvedli v glavnem s svojimi vodniki.

Z zadovoljstvom ugotavljam, da pri vsej tej množici planincev, ki smo jih popeljali v tuje, manj poznane gore, naša skrb za varnost ni nikoli popustila. Vedno smo se zdravi vrnili domov.

Tak način izrabe prostega časa in dopusta kaže nadaljevati, saj vidimo, da si lahko sorazmerno poceni, sprejemljivo za večino članov, organiziramo dober tabor. Planinskega sveta okrog nas pa je še za veliko naslednjih taborov.

Lojze ANZELC

POHODNI TABORI V NAŠEM DRUŠTVU

Mladinski odsek pri Planinskem društvu Lisca so ustanovili l. 1957. Sedem let ga je uspešno vodila Mira Božič. Letno je organiziral 4-8 izletov, kar je bilo za tiste čase zelo veliko. V l. 1963 je postal vodja mladih planincev v Sevnici Dušan Milost, v Krškem pa Božičeva. L. 1965 je bila na čelu Mladinskega odseka Elica Pečnik. L. 1968 jo je zamenjala Vera Drnovšek, ki je odsek uspešno vodila dve leti. Od l. 1971 do l. 1987 je Mladinski odsek vodila Nevenka Zajc, nato pa je vodstvo prevzela Tatjana Filipič. V zadnjih letih so bili načelniki Jože Kovač, Stojan Anzelc, Tone Prah in Jasmina Marolt, letos pa je to funkcijo prevzel Tomaž Hohkraut.

V okviru Mladinskega odseka so delovali tudi mentorji planinskih skupin po osnovnih šolah. Na začetku so to delo opravljali Magda Verščaj, Ludvik Ahačin, Niko Žibret, Marjan Gabrič, Milan Jenčič in Kastelic. Bolj načrtno in organizirano sta z mladimi delala Mira Božič in Dušan Milost, v sedemdesetih letih pa Nevenka Zajc in Tone Zgonc. Njihovo mentorsko delo so nadaljevali in še bolj poživili Ela Pavkovič, Marija Bon, Lojze Motore, Hilda Lipovšek, Milena Krajnc, Tatjana Filipič, Marjana Dvojmoč, Drago Alič in drugi. Danes dela na osnovnih šolah v občini Sevnica 10 mentorjev.

Izobraževanje mladih, pa tudi starejših planincev poteka v okviru Planinske šole. Prvo večjo sta vodili Ela Pavkovič in Marija Bon l. 1971. Planinske šole so si nato sledile skoraj vsako leto.

Mladinski odsek PD Lisca Sevnica-Krško je l. 1973 pričel organizirati tabore za šolsko mladino. S PD Bohor in PD Brežice, torej s sosednjima društvoma, je združil voljo ter sredstva in skupaj so zaorali ledino na tem področju dela z mladimi planinci. S skupnimi močmi ter dogovori so uspešno organizirali 22 taborov, od Trente pa do Storžiča. V okviru društva jih je vodilo 115 vodnikov, udeležencev pa je bilo vsako leto povprečno 70. Danes organizira PD Lisca tabore samostojno.

Vodje taborov so bili: Lojze Motore, Roman Novšak, Jože Guštin, Tatjana Filipič, Jože Kovač, Tone Šeško, Jože Prah, Aleš Gunstek, Alenka Brezovnik in Jože Pinoza.

Taborili smo že v Trenti, Logu pod Mangrtom, Logarski dolini, Kamniški Bistrici, Krnici, Zadnjici, Završnici, Tamarju, Vratih, Bohinju, na Jezerskem, v Krnici, pod Storžičem in na Pokljuki, ponekod tudi večkrat.

Najštevilčnejša sta bila tabora v Logarski dolini l. 1990 s 102 udeležencema in v Kamniški Bistrici l. 1993 s 120 udeleženci.

Mladinski odsek PD Lisca je pripravil vrsto zanimivih taborov tudi za mladince, tako po Sloveniji kot izven nje. Doslej jih je bilo osem. Udeležilo se jih je 143 mladincev. Tabore so vodili Jože Prah, Aleš Gunstek, Marjeta Gunstek in Tomo Hohkraut

Jože PRAH

PREDSEDNIKI PD Lisca od leta 1948 - 1995

Tonček ČEBULAR

Tonček Čebular, obrtnik iz Krškega, je bil izvoljen za prvega predsednika PD Lisca-Krško na občnem zboru 6. junija 1948, ko je bilo to društvo ustanovljeno. Že od l.1945 je vodil obnovo Jurkove koče, ki je bila dana v uporabo l.1948, pozneje pa tudi izgradnjo novega planinskega doma na Lisci, ki so ga po njem poimenovali Tončkov dom; takrat je bil eden izmed najlepših planinskih domov v Zasavju in Posavju. Otvorili so ga l.1952. V gradnjo in obnovo domov na Lisci je vložil ogromno časa, sredstev in dela. L.1962 je vodstvo društva prepustil mlajšim planincem. Ves čas njegovega predsednikovanja mu je bil v veliko pomoč prof. Jože Košorok, takratni ravnatelj gimnazije v Krškem. Za zasluge je društvo imenovalo Tončka Čebularja za častnega predsednika, Jožeta Košoroka pa za častnega člana društva.

Napisal Lojze MOTORE

Lojze ANZELC

Razmeroma mlad in neizkušen sem postal podpredsednik planinskega društva, ki ga je takrat vodil Tonček Čebular. V tistem času smo v glavnem oskrbovali Tončkov dom in vzdrževali objekte na Lisci. Izletov skoraj ni bilo. Šele mnogo let kasneje smo začeli resneje in bolj množično hoditi v gore ter skrbeti za planinski podmladek.

Tone MAROLT

Rad prebiram Nejčevo Pot. Morda zato, ker sem tudi jaz vedno iskal poti. Našel sem jih v naših lepih gorah.

Lojze MOTORE

Če zaide društvo v krizo, je treba poiskati izhod iz nje. Ko se je na začetku šestdesetih let pojavila kriza v PD Lisca, nam je z novimi ljudmi, novimi idejami in razširjeno planinsko dejavnostjo uspelo doseči vzpon društvenega življenja in dela na raven, ki je segala v sam vrh uspešnih planinskih društev v Sloveniji.

Vinko ŠEŠKO

V gore zahajam nepretrgoma že več kot 40 let. To mi pomeni mnogo več kot le telesno rekreacijo. V gorah si spočijem duha, utrjujem spoznanje o naši odvisnosti od narave ter doživljam stik z njo, pa tudi odnosi med ljudmi, planinskimi tovariši, so v gorah pristnejši.

Jože PRAH

Spremenili smo družbene vrednote, v društvu pa ostaja glavni moto ljubezen do gora. To je najlepše darilo za delo v njem. Spoznal in delal sem s čudovitimi ljudmi.

PLANINSKA POTA IN LISCA

Označevanje ali markiranje planinskih poti za dostop na Lisco sega v leto, ko je bila na Lisci dograjena Jurkova koča, to je v l.1902.

V poročilu o uspeli planinski veselici na Lisci 28.8. 1940 piše, da vodijo markirane poti do vrha Lisce iz Zidanega Mosta in Rimskih Toplic. To so torej opravili še pred ustanovitvijo Posavske podružnice SPD v l.1905. Poročila osrednjemu društvu v letih do prve svetovne vojne omenjajo skrb za obnovo planinskih poti na Lisco, poročajo o porabljenih sredstvih v ta namen, veliko skrb pa posvečajo tudi varovanju gorske narave, predvsem ob planinskih poteh.

Od l.1921 pa do l.1938 so odborniki podružnice na vseh zborih in v vseh poročilih največjo skrb posvetili planinskim kočam in zaznamovanju ter vzdrževanju dostopnih poti na Lisco. To je razumljivo, saj je bilo takrat mogoče priti na Lisco le peš. Posavska podružnica SPD je markirala tudi planinske poti na Kum in na Šmohor, dokler so bila ta območja vključena v njeno področje.

Ko je bilo l.1948 ustanovljeno Planinsko društvo Krško-Sevnica, je bil v okviru društva ustanovljen tudi markacijski odsek. Ta je bdel nad obnavljanjem, markiranjem in vzdrževanjem dostopnih poti na Lisco. Z markiranjem poti so se ukvarjali tudi člani upravnega odbora, pozneje pa izbrani markacisti. Posebno prizadevni so bili veterinar Mirko Mohor, Bibi Tihole in Pavle Stergar. Pozneje je prevzel vodstvo markacijskega odseka Nande Knez, ki je zbral okrog sebe še Franca Kosa iz Krškega, Viktorja Freceta iz Loke ter Mira Kljakoviča in Ivana Mlakarja iz Sevnice.

V začetku sedemdesetih let je nekaj starejših članov dalo pobudo, da označimo planinsko pot po obronkih in vrhovih v naši občini. Z njo naj bi

odkrili lepote domačih krajev planincem in turistom, predvsem pa mladim. Julija 1974 je bila odprta 100 km dolga planinska pot, ki povezuje vse vrhove in obrobne kraje v občini Sevnica. Na tej poti lahko planinec spozna kulturnozgodovinske spomenike iz naše pretekle in polpretekle zgodovine, naravne znamenitosti, kot je avtohtono rastišče encijana na Lovrencu, rastišče azaleje v Boštanju, vinorodni Malkovec... Pot vodi tudi na Skalico v pogorju Bohorja, na Lisco in proti Velikemu Kozju, pod katerim se spustimo v Loko pri Zidanem Mostu.

Naše društvo vzdržuje tudi del zasavske planinske poti od Bohorja preko Lisce in del poti XIV. divizije. Lisca je tudi neobvezna točka slovenske planinske poti. Vse poti so registrirane pri komisiji za pota pri PZS.

Markacijski odsek redno skrbi za omenjene poti in zagotavlja, da bodo tudi v bodoče vestno vzdrževane.

Lojze MOTORE

POTI REGISTRIRANE PRI KOMISIJI ZA POTA PRI PZS

	št.poti	km
1. Sevnica - Zajčja gora - Ledina - Polje - Lisca	241	8
2. Sevnica - Krakovo - Cirje - Lisca	242	8
3. Breg - Razbor - Lisca	243	7
4. Breg - Lovrenc (povezava na Lisco)	244	5
5. Lisca - Lovrenc (povezava z Zid. Mostom in Rimskimi Toplicami)	245	5
6. Mrzla Planina - Podgorje - Lisca (zasavska planinska pot in pot XIV. divizije)	246	15
7. Jurklošter - Lisca	1065	6
8. Sevnica - Brunk - Šentjanž	1066	6
9. Šentjanž - Telče - Sevnica	1067	34
10. Sevnica - Zabukovje - Planina	1068	20
11. Planina - Lisca - Loka pri Zidanem Mostu	1069	20
12. Brezje - Polje - Sv. Jošt - Lisca	242a	4

KLUB ZA VARSTVO NARAVE

Klub za varstvo narave deluje že 25 let. V sedemdesetih in osemdesetih letih se je aktivno vključil v osnivanje predloga za Krajinski park Veliko Kozje - Lisca. Na vrhu in po pobočjih Lisce je bogata ilirska flora s posameznimi alpskimi elementi. Zanimive vrste so *Gentiana clusi*, *Ronunculus thora* f. *psendoscuteaus*, *Scopolia carniolica*. Lisca je ena najpomembnejših botaničnih lokalitet v Posavju. Redko floro uničujejo obiskovalci. Planinskemu društvu je uspelo preprečiti neprimerne gradnje in zemeljska dela nad 600 m nadmorske višine. Na predlog Kluba za varstvo narave je Občina Sevnica v letu 1993 sprejela Odlok o botaničnem naravnem spomeniku Loyrenc ter tako zaščitila rastišče encijana.

Jože PRAH

ORGANIZIRANO PLANINSTVO NA NAŠEM OBMOČJU IN PLANINSKI VODNIKI

Lisca je bila za izletnike zanimiva že pred ustanovitvijo Posavske podružnice SPD l.1905. Iz zapiskov lahko razberemo, da sta bila l.1906 dva organizirana izleta na Lisco. L.1907 je bilo po vpisni knjigi na Lisci 107 obiskov. Hojo v visoke hribe pa dokazuje podatek, da so l.1911 razmišljali o stalnem najemu sobe na Okrešlju.

Po podatkih je l.1924 Lisco obiskalo 798 planincev, naslednja leta pa se je število obiskovalcev še večalo. Tega leta sta bila organizirana dva izleta v Triglavsko pogorje in več drugih izletov. Ljudevit Stiasny, predsednik Posavske podružnice, je vodil 13 planincev za 5 dni na Triglav. Na občnem zboru je bila izražena želja, da bi vsako leto organizirali daljši izlet.

V l.1936 so načrtovali smučarski tečaj na Lisci, vendar izgleda, da ga je že takrat muhasta zima onemogočila, tako kakor tudi večino načrtovanih tečajev v naslednjih letih.

Najaktivnejši planinski organizatorji do 2.svetovne vojne so bili Ante Beg, Alojz Baša, Andrej Gostiša, Blaž Jurko in Ljudevit Stiasny. O delu planincev od konca vojne pa do l. 1951 ni zapiskov. Po pregledu knjižic nekaterih planincev in po njihovem pripovedovanju lahko sklepamo, da so hodili na bližnje hribe in predvsem na Triglav. Vodniki so bili Joško Košorok, Medved, Fanči Mulej, Minka Černetič, Mara Žveglič, Bine Kaplan in Zorič.

V l.1952 je izlete vodila Majda Jesenko, ki je bila za izlete zadolžena tudi v naslednjem letu, poleg nje pa še Tone Piltaver, Magda Verščaj (za šolske otroke), Sašo Mesesnel, Bibi Tihole in Ivan Novak.

L.1954 so bili za vodje izletov imenovani Dušan Stupar, Marija Petkovšek in Zlata Gorše za mladino. L.1955 sta bila za izletništvo zadolžena Joško Jesenšek in Pavle Stergar, za mladino pa Niko in Marjan Žibret v Krškem, Marjan Gabrič v Sevnici in Milan Jenčič v Boštanju. Mladino je vodil tudi Kastelic.

L.1954 se je smrtno ponesrečil Martin Jamšek, ki je že pred drugo svetovno vojno vodil planinsko skupino v Jugotaninu. Zlasti po vojni so zelo intenzivno obiskovali Veliko Kozje in druge hribe. Na pustno nedeljo so hodili k Joštu in na Lisco. Po njegovi smrti je skupino nekaj časa vodil Tine Klemenčič. Na občnih zborih l.1956 in 1957 o izletih niso veliko govorili.

V l.1957 je bil v Krškem ustanovljen Mladinski odsek, ki ga je sedem let zelo uspešno vodila Mira Božič. L.1959 je Stane Zorko iz krške vajeniške šole naredil izpit za vodiča.

L. 1958 je bil za izletništvo zadolžen Miro Gošnik, za šolsko mladino v Sevnici pa Danilo Koritnik, vendar je mlade organizirano vodila le Božičeva. Enako je bilo l.1959, čeprav je bil za mladino v Sevnici zadolžen tudi Žgajnar. Organizirali so le nekaj izletov za člane.

Tudi l.1960 je planince organizirano vodila le Božičeva. Iz poročil lahko razberemo, da je devet članov delalo slovensko planinsko transverzalo.

L.1962 je bil vodja izletov Jože Jurečič, vodeni izleti pa so bili spet pod vodstvom Božičeve. V l.1963 se v poročilih močno odražajo potrebe po vodnikih. Vodja izletov je bila Fanči Bratkovič, vodja mladine v Sevnici pa je za nekaj let postal Dušan Milost. V tem letu sta bili ustanovljeni planinski skupini v podjetjih Lisca in Kopitarna, organiziranih je bilo tudi več izletov.

L.1964 je bil vodja izletništva Lojze Anzelc. Planinske skupine so ustanovili še na Občini Sevnica, v Mizarski delavnici, Jutranjki ter v Kovinarski in Celulozi v Krškem. V tem letu so organizirali že sedem izletov v visoko-gorje. Dva mladinceva sta se udeležila vodniškega tečaja. Prvič je bil izdelan podroben načrt izletov. Njihovo število se je močno povečalo.

L.1965 je izlete mladih vodila Elica Pečnik. Ustanovili so planinske skupine v Jugotaninu, Gozdnem obratu in Trgovskem podjetju v Krškem.

V l.1966 so bili v komisiji za izletništvo Vinko Šeško, Dušan Stupar in Stane Camloh. Prvič je bil organiziran enotedenski pohodni tabor v Avstrijo, Švico in Italijo. Od takrat so bili tabori za odrasle v taki obliki organizirani skoraj vsako leto.

L.1967 je bil vodja izletov Vinko Šeško. L.1968 so bili v komisiji za izlete Tone Marolt, Slavko Vilčnik in Vinko Šeško, Vera Drnovšek pa je dve leti uspešno vodila Mladinski odsek in izlete mladih. V l. 1969 je vodil izlete Lojze Motore, ki je vse do danes ostal gonilna sila planinskega dela tako v društvu kot v okviru PZS.

Od l.1971 pa do l.1978 je izlete mladih

uspešno vodila Nevenka Zajc. Osnovnošolce v Tržišču in Krmelju je vodil Tone Zgonc. Mladinski vodniki so postali Nevenka Zajc, Bojan Žlender, Marjan Jazbinšek, Ivanka Godec, Drstvenšek, Zlatko Zebič in Ljubo Petančič. Aktivne so bile skupine mladih planincev v Jutranjki, Trgovskem podjetju, Lisci in v osnovnih šolah Sevnica in Krmelj.

L.1972 so bili na seznamu novi vodniki: Ljubo Motore, Anka Oštir, Rudko Mlinarič, Tone Zgonc, Roman Novšak in Marija Bon.

V l.1973 je bil ustanovljen Smučarski klub, ki je organiziral smučarske tečaje in izlete. V tem letu so naredili tečaj za mladinske vodnike

Ferdo Androjna, Bojan Der-
novšek in Jože Udovč.

L. 1974 je šolsko mladino v Krmelju vodila Tatjana Filipič.

V tečaju za mladinske vodnike so bili Zoran Drobne, Jožica Kuk, Janez Levstik, Albert Piltaver in Tone Svenšek.

L.1975 so bili v komisiji za izlete Lojze Motore, Ivan Špes in Tine Klemenčič. Mladinski vodniki so postali Mojca Hrušev-
var, Arno Koštomaj, Fanika Mlakar, Jojo Petek, Vili Pfeifer, Jani Zemljak, Alojzija Zupančič, leto kasneje pa Hermina Androjna, Albert Felicijan, Jože Guštin in Bojan Volarič.

L.1977 smo dobili

prve planinske vodnike: Lojzeta Motoreta, Lojzeta Anzelca in Jožeta Koštomaja. Tečaj za mladinske vodnike so opravili Joško Kovač, Andreja Tomšič, Cvetka Trček in Jure Zupančič. Lojze Motore se je udeležil odprave na Mont Kenijo (Afrika).

V l.1978 so postali planinski vodniki Marij Geršak, Jože Raušl, Tone Šeško, Franci Vovk in Vinko Šeško, mladinski vodniki pa Boris Bogovič, Marta Kurnik, Marica Lipar in Majda Radišek.

L.1979 smo ustanovili klub vodnikov, ki je prevzel skrb za organizacijo izletov. Vodja kluba je postal Vinko Šeško. Tečaj za mladinske vodnike sta opravila Stojan Anzelc in Jazbinšek.

L.1980 sta se Lojze Motore in Vinko Šeško udeležila meddruštvene alpinistične odprave v Ande.

Opis zadnjih 15 let izletništva po naših in tujih gorah pa naj ostane za kakšen kasnejši jubilej. Podatki sem zbral iz razpoložljivih zapisnikov občnih zborov, zapisnikov v Planinskih vestnikih in po pripovedovanju nekaterih planincev.

Vinko ŠEŠKO

Mercator - Sevnica

trgovina, proizvodnja in storitve
Se priporočamo!

JUTRANJKA

Industrija otroške konfekcije
"JUTRANJKA" Sevnica
68290 SEVNICA, Radna 3

MODERNO, PRAKTIČNO IN DOMISELNO
V OBLAČILIH "JUTRANJKE",
SPECIALIZIRANE INDUSTRIJE OTROŠKE
KONFEKCIJE od 0 do 16 let starosti.

PUMEX - podjetje za proizvodnjo in trgovino,
Dolenjska cesta 148, Ljubljana
Proizvodnja moških in fantovskih srajc, klasičnih in modernih krojev,
izbranih materialov, vse pod blagovno znamko B-Bruno collection.

TANIN SEVNICA

Krajevna skupnost SEVNICA

PETROL Ljubljana d.o.o.

GOZDNA d.o.o., BOŠTANJ

Odkupuje in prodaja vse vrste lesa in opravlja vse vrste del v gozdovih.
Se priporočamo!

Zveza kulturnih organizacij SEVNICA

BRIN d.o.o.

Podjetje za predelavo lesa, Gabrje 9, Krmelj

Kmetijsko - gozdarska zadruga DREN d.o.o.,
z dejavnostjo: odkup vseh vrst gozdnih lesnih sortimentov,
posek in spravilo lesa in gozdno gojitvena dela.

INPLET d.o.o., SEVNICA

Tehno avto d.o.o.

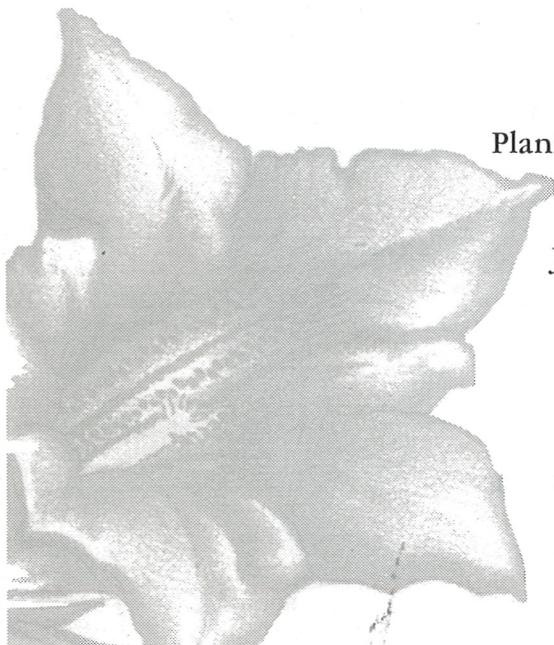
Planinska 23, SEVNICA

Prodajalna nadomestnih delov in opreme ter
pooblaščen prodajalec in servis KIA.

Avtošola in prevozi

pokroviteljem se zahvaljujemo

Izdajatelj:

Planinsko društvo Lisca Sevnica-Krško
Sevnica 1995

Uredniški odbor:

Jože, Anja, Marjeta in Jožica

Oblikovanje in ilustracija:

Bojan SUMRAK

Priprava za tisk:

STUDIO super, Ljubljana

Tisk:

Babovič, Radeče

Naklada:

800 izvodov

LETO 19